

Поткрај деведесетих, у време када сам био одговорни уредник дневног листа „Демократија“, а поготово од момента када је СПО, уз „малу помоћ пријатеља“ из СПС-а и ЈУЛ-а, срушио Зорана Ђинђића са места градоначелника Београда, тужакали су ме (нас), свако мало, Вук Драшковић и његови „по бабине линије“ из те партије. Због пренетог саопштења ДС-а или ДСС-а или Шешељеве и Вучићеве изјаве, свеједно, тек – накупило се тога, ихахај.

Тек, негде иза петооктобарске (контра)револуције, зове ме једног дана речени Вук, запомаже, вели, сви су их из ДОС-а издали и заборавили, они, пак, остали изван парламента, жуту банку немају, и пита би ли ја и моја бивша директорка, написали изјаву да се одричемо некаквих пара (ако се сећам, беше то неке хиљаде марака) које СПО треба да нам плати. Ја појма немам о чему се ради, кажем Вуку да никога, па ни њега ни његове никада у животу нисам тужио, па од њих ништа ни не потражујем, али вели Вук, ниси ти нас, али јесу ове будале тебе и вас, па смо све те парнице, у међувремену, изгубили, и сад они нама треба нешто да плате, ваљда то тражио адвокат „Демократије“, а он, Вук, ето, извињава се и моли да се одрекнемо те одштете...

Како сам систематски уништен од градоначелника, комада два

Пише: Цвијетин Миливојевић
недеља, 29 октобар 2023 00:26

Како сам систематски уништен од градоначелника, комада два

Пише: Цвијетин Миливојевић
недеља, 29 октобар 2023 00:26

cvijetjmilivojevic.blogspot.com